



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXX. Vsus earum precum quas tibi præparasti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

6 Alij Beatissime Virginis imaginem sibi præpararunt in morte præ oculis collocandam, et familiari aliqua oratione salutandam. *Aue Maris Stella, Salve Regina. Aue Regina Calorum, &c.* Alius elegantem mortis imaginem, seu caput, præ oculis habuit sanus: cui subscripsit: *Singuli PP. dicent duo sacra, & fratres duas coronas pro anima N.N. anno * mense * die * defuncti: vt hac arte mortis memor, se præpararet; ac eorū, quæ pro illis qui extra Prouinciam moriuntur per omnem latè Societatem quothebdomadis semel fiunt, quæq; pro illo in Prouincia celebrabuntur, sacrificiorum spe ac memoria se ad bonam fiduciam excitaret.* Ludouicus Segurat religiosus admodum iuuenis, diuersas Angelorum Regine icones collocari circa mortualem lectulum voluit: vt in quamcunq; partem se in suprema lucta, et spiritu verteret, menti, oculisq; nulla res alia, præter suauissimam Matrem, occurreret.

Barry Paradisi pag. 473. Imagines B.V. circa lectum.

C A P V T X X X.

Preiosa occupatio in mortis tempus; vsus earum precum quas tibi preparasti.

1 **P** Franciscus de Petris, aiebat, se adolescentem, vocem Dei Matris hæc dicentis audisse: *Ingredere, agedum, Filij mei*

Trigaut. exped. sin. lib. 3. c. 81

mei Societatem, & in ea vocatione perseuera. Cùmq; vultum obuertisset, conspecturus unde esset oraculum, præter Dei Parentis effigiem aliud se vidisse nihil. Hic apud Sinas prædictà sibi morte, in letali morbo, hymnum magnæ Matri sacrum (*Aue Maris stella*, vel alium) ad alterum lecticæ latus appendi iussit; vt illum frequentiùs iteraret.

2. *P. Thomæ Hollandi Angli iam sub mortis in fidei Catholicæ odium ab hæreticis inferendæ horà stantis hæc erat oratio: Suscipe, ò eterne misericordiarum Pater, qualemcunq; me vides! Suscipe indignam hanc patientiam meam, & ea, quæ patior: quæ quidem omnia Sanctissimæ Vnigeniti tui consociata passioni totà voluntate offero tibi! in vnione & coniunctione omnium eorum, quæ passus est dulcissimus Redemptor meus Iesus; unà cum meritis omnium, qui in lege naturæ, in lege Moysis, & in lege gratiæ diuinæ Maiestatì tuæ accepti fuerunt, sunt, & erunt, gratiora, vt spero, futura. Ignosco, ignosco omnibus. Si tot mihi vitæ forent, quot capiti crines, quot oceano guttæ, quot celo stelle, quot Cælorum Domino perfectiones, illas ego omnes pro sempiterna proximorum salute libentissimè impenderem. Tum clausis tantisper oculis, contritionis actum elicere conatum vero simillimum esse licet conijcere. Apertos enim mox in Sacerdotem è Societate, ignotum alijs, notum sibi coniecit; vt*

Oratio
morituri.

Absolutio
sub ipsum
è vita mi-
grandi ar-
ticulum.

ab

ab eo, prout iam antea in illud signum conuenerant, à peccatis absolueretur, cum iam in curru, alligato ad collum ferali fune, staret. quo statim subducto, erectis sursum manibus, porrectis in cælum oculis, vultu non horrido, nullo minùs decente gestu, immotus animam egit.

3 P. Henrici Morsæi iam in curru Anglicano ad mortem simillimè gloriosam stantis, et morituri hæc fuisse vltima ad Deum verba referunt, qui adfuere: *Sempiternæ Deus Pater, Fili, & Spiritus Sancte, humillimè veniam peto delictorum meorum. Etenim grauem me peccatorem agnosco, qui summam bonitatem tuam ex humana fragilitate plurimùm offenderim, iracundià præsertim, & piæ inter preces attentionis defectu. Materiam tum nimirùm dabat absolutionis, de qua cum præsentè inter turbam è Societate Patre iam antea conuenerat. Et sicut omnibus condono, qui me unquam offenderunt; ita veniam humiliter ab omnibus peto, quibus ipse quoquo modo offensam præbui. Plura pro Regnis, et Anglia precanti, et vitam pro illis suam Deo immolanti, ac velatis iam ad mortem oculis, sublatis in cælum supplicibus manibus, dicenti magno sensu: In manus tuas Domine, commendo Spiritum meum! pectusq; percutienti, ab adstante Patre data absolutio; et simul carrus à carnifice subductus est. Tum
reli-*

22. Dec.
1642.
æt. 42.
Soc. 19.
1. Febr.
1645.

Oratio
morituri.

reliqua carnificinae peracta tragœdia.

Oratio
morituri.

4 P. Petrus Canisius è scripto à se pre-
 cationum libello eam legit quæ sic habet: Do-
 mine Iesu Christe, vite & necis Princeps, cui
 & vivimus, & morimur, per Sacrosanctam &
 amarissimam in Cruce mortem tuam precor, ut
 aduentus in mea morte tuus me non uti dor-
 mientem, imparatum & inertem, sed vigilan-
 tem & frugi seruum offendat. Ne permittas,
 quæso, me impœnitentem ex hac migrare vita,
 & improuisâ morte præoccupari: sed moriturum
 maturè confirmes ac munias Catholicâ fide, ve-
 râ pœnitentiâ, purâ Confessione, dignâ satisfa-
 ctione, & Sacratissimo Eucharistie Viatico,
 Oleiq; Sancti perceptione. Cùm cetera om-
 nia me deserent, que caduca & fluxa in hoc
 mundo possidentur, tu, qui cum Electis tuis per-
 petuò manes, me non deseras: præsertim in ex-
 tremo illo vite agone, quando cum infestissimo
 satana vel maxime luctandum est. Assistent
 mihi tum in morte Angeli tui; & migraturum
 aduersus tentationes omnes protegant: tum in
 doloribus consolentur, atq; confirment. Vigeant
 in me tunc fides, spes, charitas, & patientia: in
 manus tuas me animo presente commendem,
 atq; in pace sancta obdormiam: ut in regnum
 tuum, quod nobis tanto pretio comparasti, securè
 transire possim. Memento mei, Domine, qui Re-
 gnum tuum pœnitenti etiam serò latroni promit-
 tere, ac pro summâ clementiâ tuâ donare digna-
 tus es.

ius es. Vnctionis extremæ tempore in Beatissimæ Matris imaginem totis oculis defixus hæsit.

21. Dec.
1597.
æt. 77.

5 P. Didacus Martinez post Psalmos, & scriptam à Ioanne Christi passi historiam, ad illa Psalmi verba: *Gratiam, & gloriam dabit Dominus*; aiebat: *Gratiam* iam sibi ab indulgentissimo Deo pridem datam; *Gloriam* verò in propinquo esse Dominum, ut det. Duo enim sibi à Deo regna ostendi in illo vitæ mortisq; confinio; virtutis regnum, & gloriæ. ac propter benè administratum virtutis Regnum, iam iam sibi in propinquo esse adeundum regnum gloriæ omnium seculorum. Atq; hæc sibi à Deo dicta, & explicata in illis verbis: *Iustum deduxit Dominus per vias rectas; & ostendit illi Regnum Dei*. Dixit; & quasi viuendi munere iam functus, sublimes in cælum oculos sustulit; ac pretiosam, & migrantem animam Regno æterno addixit: odore suauissimo afflari se sentientibus ijs, qui aderant: odore illo ab illis etiam, qui conclaue illud præteribant percepto, diuq; in pannis, & in ijs, quæ Pater contigerat permanente. *Desidero te, Domine*, aiebat idem totis viribus, *amare ardentissimè, sicut te amant omnes Sancti; sicut te amant Angeli; sicut te amant Martyres; sicut te amant S. Agatha, S. Agnes, S. Catharina; & si mihi licet, desidero amare te, sicut te amat Beatissima Virgo; & si mihi licet,*

Regnum
gratiæ, &
gloriæ.

Actus
amoris
Dei.

H h

deside-

desidero amare te, sicut te amat anima sanctissima Vnigeniti Filij tui.

Hist. Soc. 6 Has ægro, vel alias hisce similes, in vsu
1568. habere licebit. B. certè *Stanislaus* humi ia-
n. 96. cens post accepta diuina mysteria quantò
breuior vsura vitæ restabat, tantò eam occu-
pabat intentiùs, multas preces ab San-
ctis viris compositas, ei tempori accommodas,
vltrò executus.

23. Iunij
1627.
Flexiæ.
Lecta me-
ditatio de
Christi
agone.
Rosarium
Iesu.

Impress.
Antuexp.
1625.

Obiit Pa-
risiis.
29. Febr.
1626.
Pactio pro
articulo
mortis.

7 P. *Claudius Campobonus* supremà ferè
vitæ horà, illam, quæ de gestis Christi in Mon-
te Oliueti est, S. P. *Ignatij* meditationem sibi
legi petijt. Deinde pretiosum patientis &
morientis *Iesu* Rosarium cum socio recitauit.

8 P. *Antonius Sucquet* Belga, vt se ad
mortem compararet, *Testamentum* sibi con-
scripsit. Suadet vt illud in tentatione, ora-
tione, omni negotio præ oculis habeas, & ad
oratorium, ad lectum, ad sacrum, imò & ad
sepulchrum, tecum feras; rogatis amicis, vt
mortuus cum fueris, tuis manibus inseratur,
& in vita vt quot mensibus legatur. Quia
verò, quæ scripsit, ijs ipse vsus est, excerpo
ex illo quædam per paucis. Sic ergò habet:
Quoties in omni vità, nomen tuum, ò *Iesu*,
pronunciabo; eà intentione ex nunc id face-
re volo, veluti extremo illo vitæ meæ mo-
mento, à quo in ictu oculi, passu vno trans-
ibo à tempore in æternitatem; Volo amare
te, omniumq; Sanctorum æternitates depo-
sco,

fco, & laudes, easq; tibi represento sincerissi-
mo amore. Amore feror, & ferar ad te fi-
nem, & centrum meum, cum omni affectu
militantis & triumphantis Ecclesiæ, quiq;
vllius creaturæ esse potest. Quòd si possem
omnes arenas, atomos, guttas, in choros &
Cælos te laudantium conuertere, facerem
certè: & quamuis nihil esse deberem, vt tu
esses, vellem.

Actus
amoris
Dei
pronun-
ciato Iesu
nomine,
compre-
hensus.
Per deside-
ria expli-
catus.

Præteritos dies, horas, et momenta cu-
perem pro maxima gloria tua impensa esse,
et seruijsse me tibi in corde perfecto.

Omnia, quæ ago, cupio, gratià tuà fre-
tus, ea facere cum omni desiderio, et amore
triumphantis et militantis Ecclesiæ, in vnio-
ne amoris tui, ò amantissime Iesu! et tui, ò
dulcissima Maria, Mater mea, et vestri, ò
Patroni mei N. N. et omnes Sancti Dei.

Quæ agis,
& pateris
cum omni-
bus Chri-
sti, & ele-
ctorum
meritis
coniun-
genda.
Compen-
satio tem-
poris per-
diti.

Vtinam, vtinam vniuerso vitæ meæ
tempore laudassem te, et gratias egissem.
Laudate obsecro pro me Dominum ò vos
Beati Spiritus, et Sancti omnes. Dulcissima
Mater, rogo te, vt pro ingrato seruulo tuo
gratias agas Patri misericordiarum, et Filio
tuo in æternum. Ne verò contingat me cor-
pore exutum morari, donec satisfaciam tibi,
Deus, indulgentias omnes lucrari opto quas
cunq; possum operibus meis. Peto verò à
vobis omnibus amicis, et notis, vt mox atq;
me mortuum audierint, ijsdem piè me iuuare

Indulgen-
tiis per-
quisitè
vtendum.

H h 2 dignen-

Optandum
nihil eo-
rum omit-
tere omni-
nò, quæ
profiunt.

dignentur. *Deus* meus, estne quod ultra pos-
sim? scilicet vt æternos luctus ac tormenta,
ignem deuorantem, et ardores sempiternos, et
mortem euadam sempiternam? Estne ultra,
quod facere possum! per gratiam tuam volo.
Et post plura sic subscripsit: Hæc signavi ma-
nu propriâ, gratiâ *Dei* mei, teste ipso, & curiâ
illius; & signo, si ei placet, morte; vt æternum
illi viuam. Anno * mense * die * horâ *. N.N.
Adiecit orationem pro felici morte; iaculato-
rias, & epistolam ad amicum pro memoriali
mortis: Tum epistolam paræneticam expri-
mentem sensum veri Religiosi, ac studiosi
pietatis in morte ad Socios, tanquam scri-
ptam è lectulo mortuali.

Libellus
supplex
pro se
mortuo.

Rogandi,
etiam scri-
pro, amici
vt te mor-
tuum iu-
uent.

Deniq; quasi supplicem libellum pro se
scripsit, se mortuo alijs porrigendum. Ego
N.N. vixi ab anno * viuere desij anno * Men-
se * die * abij, lector, quò tu properas. Audi,
obsecro, & miserere fratris, & membri Chri-
sti *Iesu*, & Sponsæ eius animæ meæ. Paruo
potes, & nummo potes, & verbo eripere me
ab igne deuorante, ab exilio liberare, regnum
mihi dare, & simul tibi emere. Et morari te
quidpiam potest? Rogo te itaq; si qua con-
solatio in Christo, si quod solatium charita-
tis, si qua Societas Spiritus; imple gaudium, &
desiderium meum. Ita fiet tibi, ita remetietur
à me, & *Deo* tibi. Amen.

9 P. Augustinus Canus ad Crucifixum
dixit

dixit sæpius : *Rex tremenda Maiestatis, Qui saluandos saluas gratis, Salua me, fons pietatis.* Tum nomina Cælitum Patronorum è libello ad id à se conscripto sibi legi petijt, eos supremum rogans vt sibi volentes, benigniq; adessent.

Libellus pro morte conscriptus.

IO *M. Ladislaus Czaplinski* iam ad mortem omni apparatione instructus poposcit libellum in quo sibi varia pietatis officia annotarat : & illum legens, identidem ingeminare auditus est hæc verba simplici & candido & loquendi & sentiendi modo : *O si me, omnesq; animi & corporis mei vires distillare possem vel in unam guttulam gustus & beneplaciti Maiestatis diuine!* Pragæ moriens *P. Iacobus Ignatius* petijt sibi legi eas quas iaculatorias dicimus orationes, eo à se fine iam pridem collectas, vt illas inter moriendum audiret, raras planè, ac tempori supremo prorsus idoneas.

18. Aug. 1639. et 23 Califfi.

1654. 6. Aug.

C A P V T X X X I.

Pretiosa egri occupatio Prouidentia contra tentationes.

I **I** Pso Visitantis Virginis Deipare die (id est biduo ante mortem *P. Aegidij Angli*, qui Magistri Nouitiorum Socius fuit) vt refert hist. Soc. Pragæ Collegij co-
quus,

1571. 2. Jul. 4. Jul. n. 61.